

ΚΕΦ. Ε.

V. Ό δὲ γὺψ νεοττεύει μὲν ἐπὶ πέτραις ἀπροσθάτοις· διὸ σπάνιον ἴδειν νεοττιὰν γυπὸς καὶ νεοττούς. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ Ἡρόδωρος ὁ Βρύσωνος τοῦ σοφιστοῦ πατήρ φησιν εἶναι τοὺς γῦπας ἀφ' ἑτέρας γῆς, ἀδηλου ήμεν, τοῦτο τε λέγων τὸ σημεῖον, ὅτι οὐδεὶς ἔώρακε γυπὸς νεοττιὰν, καὶ ὅτι πολλοὶ ἔξαιρφνης φαίνονται ἀκολουθοῦντες τοῖς στρατεύμασιν. Τὸ δ' ἐστὶ χαλεπὸν μὲν ἴδειν, ὥπται δ' ὅμως. Τίκτουσι δὲ δύο φὰρ οἱ γῦπες. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ὅσα σαρκοφάγα οὐκ ὥπται πλεονάκις η ἀπαξ τίκτοντα, η δὲ χειλιδῶν δίς νεοττεύει μόνον τῶν σαρκοφάγων. Τῶν δὲ νεοττῶν ἂν τις ἔτι νέων ὅντων τῆς χειλιδόνος τὰ ὅμματα ἐκκεντήσῃ, γίνονται ὑγιεῖς καὶ βλέπουσιν ὑστερον.

ΚΕΦ. Τ.

VI. Ό δ' ἀετὸς φὰ μὲν τίκτει τρία, ἐκλέπει δὲ τούτων τὰ δύο, ὥσπερ ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς Μουσαίοις λεγομένοις ἔπεσιν.

δις τρία μὲν τίκτει, δύο ἐκλέπει, ἐν δ' ἀλεγίζει.

15 Ής μὲν οὖν τὰ πολλὰ οὕτω συμβαίνει, ηδη δὲ καὶ τρεῖς νεοττοὶ ὡμμένοι εἰσίν. Ἐκθάλλει δ' αὐξανομένων τὸν ἔτερον τῶν νεοττῶν ἀγθόμενος τῇ ἐδωδῇ. Άμα δὲ καὶ λέγεται ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀπαστος γίνεσθαι, ὅπως μὴ ἀρπάζῃ τοὺς τῶν θηρίων σκύμνους· οἴ τε οὖν ὄνυχες αὐτοῦ διαστρέφονται ὅλιγας ήμέρας, καὶ τὰ πτερὰ λευκαίνεται, ὥστε καὶ